

Жанры лірыкі. Класічныя формы верша

Элегія — верш-роздум, у якім выяўляецца настрой смутку, журбы, меланхоліі.

Ода — урачысты, узнёслы верш у гонар нейкай з’явы, падзеі ці асобы.

Раманс — невялікі верш напеўнага характару пра каханне.

Санет — верш з 14 радкоў, напісаных ямбама.

Калі вы знаёміліся з канкрэтнымі творамі, то заўважылі, што існуе пэўная заканамернасць паміж тым, пра што расказвае твор, і яго мастацкімі асаблівасцямі. Змест і форма ў вершы ўзаемазвязаны і ўзаемаабумоўлены. Паводле зместу і формы лірыка дзеліцца на шматлікія жанры, якія змяняюцца з часам, набываюць або губляюць сваю актуальнасць і папулярнасць. Некаторыя з жанраў лірыкі вам ужо вядомыя. Так, да жанру элегіі (верша, прасякнутага сумам) адносіцца твор «Бывай» Аркадзя Куляшова. Многія вершы пра Радзіму, беларускі народ, з якімі вы пазнаёміліся, маюць жанравую адзнаку оды, урачыстага, услаўляльнага верша («Беларуская песня» Уладзіміра Караткевіча, «Зямля Беларусі» Петруся Броўкі, «Продкі» Алеся Пісьмянкова). З песенных жанраў вам вядомы «Раманс» Максіма Багдановіча.

Жанры лірыкі склаліся вельмі даўно, яшчэ ў старажытнасці, таму нават назвы іх па паходжанні пераважна грэчаскія. Большасць класічных жанраў лірыкі сёння ў чыстым выглядзе не сустракаецца. Можна гаварыць толькі пра іх асобныя рысы ў лірычным вершы. Межы паміж жанрамі лірыкі даволі ўмоўныя, у адным вершы могуць спалучацца розныя жанравыя прыметы. Так, у вершах «Бывай» Аркадзя Куляшова і «Раманс» Максіма Багдановіча спалучаюцца рысы элегіі і песні, раманса.

Адметным жанрам лірыкі з’яўляецца *санет*, які ўзнік у XIII стагоддзі і першапачаткова выкарыстоўваўся для ўвасаблення тэмы кахання. Пазней з’явіліся санеты на іншыя тэмы, пераважна філасофскія. Аднак істотная адметнасць санета не ў яго змесце, а ў кампазіцыі: у гэтым вершы абавязкова чатырнаццаць напісаных

ямбам радкоў, якія дзеляцца на дзве часткі. У першых васьмі радках падаецца развіццё тэмы, у наступных — кульмінацыя і развязка, падагульненне. Санет вызначаецца дакладнымі патрабаваннямі і да рыфмоўкі радкоў. Калі абазначыць аднолькавыя рыфмы аднолькавымі літарамі, то атрымаецца формула-рыфмаграма. Для класічнага санета яна наступная: *абба абба ввг дгд*. Асаблівая сэнсавая нагрузка падае на апошняе слова верша. Як бачым, патрабаванні да формы твора вельмі строгія. Таму санет адносіцца да *класічных (цвёрдых) форм верша*.

Цвёрдых страфічных форм у паэзіі вельмі многа. Акрамя санета, часта выкарыстоўваюцца трыялет і актава. Для іх характэрны дакладна вызначаная колькасць радкоў у вершы, пэўная сістэма рыфмоўкі і адметная для кожнай формы верша кампазіцыя.

Трыялет — васьмірадковы верш, у якім два першыя і два апошнія, а таксама першы і чацвёрты радок аднолькавыя. Адзін радок паўтараецца тройчы (адсюль і назва) і завастрае ўвагу чытача на асноўнай думцы твора. Рыфмаграма трыялета можа мець варыянты: *аббабааб* ці *аббаабаб*.

Актава — таксама васьмірадковы верш, шэсць першых радкоў у якім звязаны перакрываванай рыфмоўкай, а два апошнія — сумежнай, што акцэнтнае думку-падагульненне, прыцягвае ўвагу да ідэі твора. Рыфмаграма актavy: *абабавв*.

Класічныя формы верша існуюць на працягу многіх стагоддзяў ва ўсіх еўрапейскіх літаратурах і заключаюць у сабе законы прыгажосці і гармоніі. Таму яны актыўна ўжываюцца і ў сучаснай лірыцы.

Чым вызначаецца кампазіцыя санета?

МАКСІМ БАГДАНОВІЧ

Санет

Замёрзла ноччу шпаркая крыніца;
Твая пара, зімовая нуда!
Цяпер няма ўжо руху ні сляда,
І нават зверху слоem снег лажыцца.

Ды ўсё дармо, бо там, пад ім, струіцца
Магутная, жывучая вада.
Чакай! Яе йшчэ прыйдзе чарада!
Здалее хваляў хор на вольны свет прабіцца.

Прыклаў я гэты сімвал да сябе,
Схіліўшыся ў надсільнай барацьбе,
І разгадаў прыроды роднай словы.

Як — прамаўчу, бо кожны з вас — паэт.
Рассейце ж самі лёгкі змрок прамовы,
Сваёй душы туды праліце свет!

1. Згадзіўшыся са словамі М. Багдановіча пра тое, што кожны з нас — паэт, паспрабуем разгадаць загадку «шпаркай крыніцы». Перачытайце першую частку верша і падумайце, як мог узнікнуць гэты вобраз.
2. У першай частцы «Санета» паэт развівае тэму «шпаркай крыніцы», у другой — прапануе кожнаму прыкласці гэты сімвал да сябе і зрабіць вывад. Якім ён атрымаўся ў вас?
3. Дакажыце на аснове радкоў з твора, што яго лірычны герой, нягледзячы на тое што жыццёвы лёс яго складваўся няпроста, з аптымізмам ставіцца да жыцця.
4. Вызначце колькасць радкоў у творы і асаблівасці яго кампазіцыі.
5. Якім вершаваным памерам напісаны верш?
6. Успомніце, што такое рыфма. Вызначце, якія радкі рыфмуюцца ў першай частцы верша, якія — у другой. Абзначце аднолькавыя сугуччы аднолькавымі літарамі і запішыце своеасаблівую формулу-рыфмаграму верша.
7. Ці адпавядае верш М. Багдановіча патрабаванням зместу і формы санета?

8. Прачытайце санет англійскага драматурга і паэта Уільяма Шэкспіра «Мастак цудоўны, незраўнаны час...» у перакладзе Уладзіміра Дубоўкі і параўнайце яго з санетам Максіма Багдановіча «Замёрзла ноччу шпаркая крыніца...» па наступнай схеме:
а) асноўная думка твора; в) вершаваны памер;
б) падзел яго на часткі; г) сістэма рыфмоўкі.
Чым адрозніваюцца рыфмаграмы санетаў Максіма Багдановіча і Уільяма Шэкспіра?

Санет (ад італ. слова *звінець* ці *прананс. — песенька*) — вельмі папулярная ў сусветнай літаратуры класічная форма верша. Па страфічнай будове адрозніваюцца італьянскі санет, у якім ёсць 2 чатырохрадкоўі і 2 трохрадкоўі, і англійскі санет, у якім 3 чатырохрадкоўі і двухрадкоўе. Агульная колькасць радкоў усё роўна 14. Паэты прыдумалі такую складаную, але распаўсюджаную форму, як вянок санетаў з 15 твораў, у якім кожны апошні радок санета становіцца першым радком наступнага, а апошні радок чатырнаццатага санета з’яўляецца адначасова першым радком першага санета. Апошні, пятнаццаты, санет утвораны з першых радкоў усіх папярэдніх санетаў. А беларускі паэт Змітрок Марозаў прыдумаў унікальную ў сусветнай літаратуры форму — вянок вяноў санетаў!

АНАТОЛЬ ГРАЧАНІКАЎ

1938—1991

Усе вершы А. Грачанікава, як правіла, вельмі асабістыя: у кожным прысутнічае сам паэт са сваімі адчуваннямі, думкамі і пачуццямі. Аднак яго «я» паўстае не вонкава — яно арганічна сплаўляецца з радком, з кожнай яго клеткай, выступаючы, як голас самога жыцця.

У. Гніламёдаў.

* * *

Свяці, каханняя чыстая зара!
Свяці — пачуццяў сэрцаў не азмрочвай —
Над доляй плугара і песняра
І над высокай доляю жаночай.
Усіх людзей пара табе, пара,
З’яднаць чароўнай сілаю прарочай.
Бо, сапраўды, на свеце без кахання
Жыцця няма — ёсць толькі існаванне.

1. Выберыце словы, якія найлепш вызначаюць інтанацыю гэтага верша: пяшчотная, узвышаная, іранічная, нейтральная. Прапануйце свае варыянты.
2. Раскрыйце сэнс ужытай у першым радку твора метафары. У якіх яшчэ вядомых вам вершах каханне звязвалася з вобразамі зоркі, заранкі?
3. У вершы арганічна спалучаюцца філасофскія і інтымныя матывы. Прачытайце радкі, у якіх сфармулявана галоўная думка твора. Чаму аўтар ужывае слова «сапраўды»? Да каго яно звернута?
4. Вызначце асаблівасці рыфмоўкі радкоў у творы.
5. Дакажыце, што верш Анатоля Грачанікава «Свяці, каханне чыстая зара!..» — гэта актава. Чаму гэта класічная форма верша мае назву, якая супадае з музычным тэрмінам?

МАКСІМ БАГДАНОВІЧ

Трыялет

Калісь глядзеў на сонца я,
 Мне сонца асляпіла вочы.
 Ды што мне цемень вечнай ночы,
 Калісь глядзеў на сонца я.
 Няхай усе з мяне рагочуць.
 Адповедзь вось для іх мая:
 Калісь глядзеў на сонца я,
 Мне сонца асляпіла вочы.

1. Так сапраўды бывае: глянеш на сонца — і на нейкі час у вачах становіцца цёмна. Але праз імгненне яшчэ ярчэй відаць тое, што вакол. Чаму паэт звярнуўся да такой з'явы?
2. Што мае на ўвазе аўтар, калі гаворыць пра сонца і «цемень вечнай ночы»? Што перамагае ў супрацьстаянні?
3. Некаторыя радкі гэтага верша паўтараюцца, несучы іншы настрой і падтэкст. Назавіце іх.
4. Ці адпавядае верш Максіма Багдановіча класічнай кампазіцыі трыялета? Дакажыце сваю думку.